

פטור מק"ש - בירושלמי מפרש טעמא א"ר בון כתיב למען תזכור כו' עד כל ימי חיך ימים שאתה עוסק בחיים ולא ימים שאתה עוסק במתים. הכי גרסינן פטור מקריאת שמע ומן התפלה ומן התפילין.

ואינו מברך - פרש"י ואין זקוק לברך. ומשמע מתוך פירושו שאם רצה לברך רשאי מיהו בירושלמי קאמר אם רצה להחמיראין שומעין לו לכך נראה לומר אינו מברך אינו רשאי לברך ומפרש בירושלמי למה וקאמר מפני כבודו של מת אי נמי מפני שאין לו מי שישא משאו ופריך והתניא פטור מנטילת לולב וקא ס"ד דמיירי ביו"ט ובו אינו טרוד לישא משאו ומשני תפתרבחול פי' בחולו של מועד. והתניא פטור מתקיעת שופר אית לך למימר בחול ולא בי"ט בתמיה ומשני א"ר חנינא מכיון שהוא זקוק להכין לו ארון ותכריכין כדתנן (שבת קנא.) מחשיכין על התחום להביא לו ארון ותכריכין כמו שהוא נושא משאו דמי אלמא משמע דבשבתות וי"ט אינו רשאי לברך ולהתפלל דטרוד להחשיך לו על התחום להביא ארון ותכריכין וקשיא מסיפא דקתני בשבת מברכין עליו ומזמנין עליו וכן תניא נמי בירושלמי בד"א בחול אבל בשבת מיסב ואוכל ומברך ועונים אחריו אמן. ואומר הר"י דפליגי אהדדי רישא וסיפא בירושלמי. ורבי נתנאל היה אומר דאפשר לישבו דודאי אם דעתו להחשיך על התחום אז יש לנו לומר דטרוד להחשיך ואינו רשאי לברך אבל בסיפא מיירי בשאין דעתו להחשיך על התחום ומיהו האי טעמא לא שייך לטעמא דמשום כבודו. ומן הירושלמי דמשני דפטור מנטילת לולב דמיירי בחול המועד דטרוד לישא משאו למדנו שבחולהמועד שייך אנינות כשמתו מוטל לפניו וכיון דכשמוטל לפניו שייך אנינות כי מוטל עליו

לקוברו כמוטל לפניו דמי וכן איפכאמי שמתו מוטל לפניו ואין עליו לקוברו אינו נוהג אנינות

ספר מצוות קטן מצוה צז

בשבת וי"ט וחול המועד אין אנינות אבל דברים שבצנעה נוהג. וקריאת התורה דברים של צנעה הם אך אם יש לו מקום קבוע כמו סיום או שהוא כהן או במקום כהן הוי פרהסיא ומותר. ובירושלמי משמעטז) די ש אנינות בחולהמועד

שולחן ערוך אורח חיים הלכות מגילה ופורים סימן תרצו

יש מי שאומר (כג) שאונן (כד) מותר בבשר ויין, דלא אתי יג עשה דיחיד דאבילות ודחי עשה דרבים דאורייתא לשמוחבפורים, דדברי קבלה נינהו שהם כדברי תורה. הגה: (כה) יד וכל שכן שחייב במקרא במגילה ותפלה וק"ש; ה) ונ"ל טו דדוקא [י] בלילה, אפעל פי שמתו מוטל לפניו; אבל ביום, שרוצה לקברו, (כו) טז קבורת מתו קודם כמו שנתבאר לעיל סי' תרפ"ז, ולכן קורא ומתפלל (כז) אח"כ, יז דלאעדיף מי"ט ושבת, כמו שנתבאר לעיל סימן ע"א כנ"ל.

מגן אברהם סימן תרצו

צ"ע למה יהא מותר בליל' בבשר ויין והלא אין חיוב כלל לאכול בלילה כמ"ש רס"י תרצ"ה וא"כ היאך כ' עשה דרבי' וכו' וע"ק דבי"ד סי' שמ"א פסק דאפי' בשבת אם ירצה שלא לאכול בשר הרשות בידו

שולחן ערוך אורח חיים הלכות חול המועד סימן תקמח

ואםמת ביו"ט (יח) ז ואינו רוצה לקברו בו ביום, אין עליו דין אנינות אלא אם כן צריך להחשיך על התחום להכין לו צרכי קבורה, אז חל

עליו דין אנינות (יט) ח משעה שמחשיך; אבל אם מת ביו"ט שני (כ) והוא רוצה לקברו בו ביום; או ביום טוב ראשון ורוצה לקברו ע"י אינו יהודי, (כא) חל עליו אנינות

מגן אברהם סימן תקמח

משעה שמחשיך. אבל בשעה שאינו מתעסק בצרכי קבורה אין דין אנינות נוהג בו (הרא"ש) אבל בליל י"ט שניחייב בכל המצות דדוקא ביום שני כתב הרא"ש דכחול שוי' רבנן אבל בלילה שלפניו לא וכ"ש לדידן שנוהגין לעשות צרכי קבורה ע"י עכו"ם דחייב בליל' וכ"כ מהרי"ל

משנה ברורה סימן תקסא

הרואה ירושלים - יש שכתבו [ג] שמסתברא שיום שרואה אדם תחלה ירושלים בחורבנה שיאסור אותו היום כולו בבשריין

הגהות מיימוניות הלכות אבל פרק ד

[ו] בירושלמי גרסינן נמסר לרבים או לכתפים אוכל בשר ושותה יין ומספקא לן אי הולך הוא בספינה או בעגלה אי דמילנמסר לכתפים אי לא אבי"ה

חידושי הרשב"א מסכת ברכות דף יז עמוד ב

ובהדיא קתני במסכת שמחות שאסור משום כבודו של מת באכילת בשר ושתיית יין נראה שאם יש לו מי שישא משואו שהוא מותר שאינו אלא כדי שלא ימשך אחרי אכילתו ושתייתו ולא יתעסק בקבורת מתו